

Kristi Fødsel i os – del 4/8

I løbet af vores tusind liv går vi igennem alle stjernetegnene et antal gange – du har måske fuldført en af lektionerne i Skorpionen, men der er andre ting at lære i Skorpionen, og dem vil du måske lære 12 liv senere. I hvert eneste tegn er der adskillige lektioner, vi må lære, og vi udfolder samtidig de 1000 energicentre på toppen af hovedet. I hvert eneste liv udfolder vi en ny energi – en efter en – og i hvert liv vil også andre chakraer folde sig ud, og nogle gange vil det være et større chakra, der begynder at folde sig ud, fx i hjertet som er tæt forbundet med Kristusenergien. Når et af kronbladene i hjertet folder sig ud, frembringer det en indstrømning af energi ind i os, og vi ved ikke, hvordan vi skal håndtere den, fordi vi aldrig har følt noget lignende tidligere. Er der nogen af jer, der har prøvet det – at man lever sit normale liv, og pludselig mærker man en ny energi, der cirkulerer omkring én eller indeni?

Tilhører:

Da jeg begyndte med at lave Reiki healing, følte jeg i begyndelsen, at jeg forelskede mig i alle, som jeg mødte, og jeg kunne ikke forstå, hvad der skete. Jeg omfavnede folk og følte det som en helt ny og anderledes oplevelse, og mens jeg omfavnede dem, følte det, som jeg slet ikke var i min krop, og folk vidste ikke, hvordan de skulle tage det. Det var en meget dyb oplevelse.

JJ:

Vi har tolv kronblade omkring vores hjertechakra, og en udviklet person har måske ni, ti eller elleve blade foldet ud, og derefter udfolder der sig endnu et, og man føler denne strøm af kærlighedsenergi, så det var sandsynligvis det, der skete for dig – et af dine kronblade i hjertechakraet foldede sig ud. Seks af dem er forbundet med den rene kærlighedsenergi, og seks af dem er forbundet med det højere intellekt og visdom. Det er derfor, hjertet kaldes kærligheds- og visdomschakraet. Halvdelen af kronbladene er forbundet med visdom, og den anden halvdel med selve kærlighedsenergien. Det lyder til, at et af dine kærlighedskronblade foldede sig ud.

Halschakraet er det kreative chakra, og hvis man pludselig får trang til at skrive eller skabe noget, er det sandsynligvis, fordi et af kronbladene i det kreative chakra begynder at folde sig ud, og det sender ekstra energi, og så får man pludselig denne lyst til at være kreativ, skrive, male, skabe musik eller hvad det kan være. Når kronbladene folder sig ud, frigøres der nye energier, og de kan være svære at håndtere i begyndelsen, og man kan føle, at der er noget galt, fordi man aldrig tidligere har følt på denne måde.

Hvis man accepterer energien og lader den komme, vokser man, og både helbred og vitalitet vil være godt, men hvis man afviser energien, vil den frembringe dårligt helbred, og dette er i virkeligheden en af de største årsager til dårligt helbred. Der er altid en ny energi i gang med at folde sig ud i os, og den er fremmed for os, så den naturlige tilbøjelighed er at afvise den. Hvis det er en mindre energi, vil den være ret nem for os at omstille os til. Hvis det er en større energi, kan det tage os tre – fire liv at vænne os til den, og den kan føre os ad veje og stier, som vi ikke ønsker at gå og kan føre til udvikling af evner, som vi ikke troede, vi var gode til.

Man siger, at den mest angstfremkaldende ting er det, jeg gør lige nu – at tale offentligt. Jeg husker den første gang nogensinde, hvor jeg skulle holde et oplæg, og det var en af de mest angstprovokerende ting, jeg havde oplevet på det tidspunkt i mit liv, mens det nu er ret let. Men første gang var jeg skræmt fra vid og sans. Når man aldrig har gjort det før, er det temmelig skræmmende. Lad os nu sige, at din sjæl leder dig

hen i retning af at stå frem og tale offentligt, og du tænker: Jeg er ikke god til det! Jeg er kedelig! Jeg aner ikke, hvad jeg skal sige! Men din sjæl skubber dig i den retning.

Hvis du kæmper imod, slipper din sjæl ikke grebet, men bliver ved med at skubbe dig i den retning, og dit liv bliver meget ubehageligt, indtil du accepterer det. Hvis du accepterer det, vil du opleve en voldsom vækst, og du vil stå over for en stor vækstperiode. Og det er sådan, det fungerer – presset på dig bliver større og større, indtil du overgiver dig og siger: Ok, jeg gør det!

I kan prøve at tænke tilbage på de største lektier, I har lært her i livet. Kæmpede I imod i starten, og blev tingene værre og værre, indtil I endelig gav op og lærte lektien? Og nu er I gode til det og elsker ligefrem det, I laver? Kan I identificere jer med det?

Hvis man ikke får lært lektien, må man sandsynligvis komme tilbage i næste liv og nærmest gennemleve dette liv igen, men i andre omgivelser. Mange af de kristne, jeg snakker med, klager over netop dette. De siger, at de ikke vil leve dette liv igen, fordi det har været et hårdt liv, og nu vil de bare hjem og leve sammen med Jesus.

Men hvis vi lærer lektien, behøver vi ikke leve dette liv en gang til, vi bevæger os fremad og lever et bedre og mere interessant liv, end det vi har nu, men hvis vi ikke lærer lektien, må vi komme tilbage og leve ikke det samme liv igen, men et lignende men vanskeligere liv. Det vil blive sværere næste gang, fordi sjælen, som styrer dig, vil sige: Nå, han lærte det ikke i den situation, som jeg satte ham i sidst, så nu må jeg sætte ham i en værre situation denne gang, så han fatter beskeden.

Da vi begyndte vores udvikling, gik vi gennem mange ”prøv og fejl” situationer, og det er en meget langsommelig proces, indtil vi når det punkt, som klassen i aften handler om: Kristi fødsel i os. Når den begynder, sker der noget. I begyndelsen kan vi næsten ikke se noget fremskridt, men så når vi et punkt, hvor kurven stiger dramatisk. En stor procentdel af vores liv tilbringer vi med at prøve og fejle og gør kun meget langsomt fremskridt.

Nogle mennesker ser ud til at udvikle sig meget langsomt, men på den anden side er der måske også nogen, der ser på os og tænker, at vi ikke udvikler os særligt godt. Du udvikler dig altså gennem ”prøv og fejl” princippet, og efterhånden når du til sidst et punkt, hvor du standser op og tænker, at der må være en bedre måde at gøre det på. Du føler dig meget træt, og du ved ikke, hvorfor du føler denne træthed, for du er ikke bevidst om, at du har rejst gennem hundredevis af liv, og denne træthed er bare der inden i dig, og du fornemmer, at der må være noget bedre end dette. Når det sker, begynder en ny energi at røre på sig i dig, og hvis din sjæl kan se, at du er klar, vil dit hjertechakra begynde at åbne sig, og et af kærlighedens kronblade i hjertechakraet vil begynde at folde sig ud. Det er tegnet på Kristi fødsel i os.

Der findes også en falsk fødsel, og den sker i solar plexus chakraet, som styrer de lavere følelser. Når mennesker taler om hjerteenergi, identificerer mange af dem sig i virkeligheden med solar plexus, som er det lavere følelsesmæssige selv. Der er meget stor forskel på de lavere følelsesmæssige energi og de højere hjerteenergi. Den lavere følelsesmæssige energi er besiddende, og hvis et menneske er centreret i det lavere følelsesmæssige, og han siger: Jeg elsker dig, mener han i virkeligheden: Jeg ønsker at eje dig og kontrollere dig, og jeg ønsker, at du skal gøre mig lykkelig. Det er det, man mener, når man siger, jeg elsker dig ud fra solar plexus. Hvad er forskellen på dette og et menneske, der siger jeg elsker dig fra hjertechakraet, når Kristus er ved at fødes hos ham?

Copyright 2011 J. J. Dewey

Julebrev 2008: Offer

Det er vist på tide, jeg skriver mit julebrev, selv om det er lidt for sent. Som I ved, ville jeg se filmen Valkyrie først, så jeg kunne kommentere på den.

Og hvad har Valkyrie at gøre med julen?

Svar: Sandt offer.

Og hvad har offer at gøre med julen?

Svar: Jesu helt centrale besked og Fiskens tidsalder, som han repræsenterede, var offer.

Hans liv var et godt eksempel på et offer, som kulminerede med korsfæstelsen på korset. Dette symbol har inspireret milliarder af mennesker og tilskyndet dem til at deltage og tro på den kristne religion.

Det er interessant, at hver tidsalder er en læreperiode, som skal lære menneskeheden en forståelse og en korrekt brug af et nøgleord. Sådan var det også med princippet om offer. I begyndelsen var det blot nogle få mennesker, der havde en smule forståelse for det. De få gik forrest og ofrede sig selv, for at kærlighed og lys kunne vokse på jorden.

Men flertallet ofrede til en ydre guddom. Den gud var blot et menneske eller flere individer, som gav ordrer i Guds navn, så ofret blev givet som en personlig gevinst for dem.

For 2000 år siden ofrede det store flertal af menneskeheden til ydre guder. Og hvad blev der opnået ved det? Ofringen i sig selv påvirkede ikke noget i det ydre. Den fyldte bare hyklernes lommer. Men der var en indre fordel.

Når et menneske ofrer noget og giver med oprigtighed og en ren hensigt, så styrkes giverens hjerte, også selv om hans gave måske bliver misbrugt. Dette forbereder ham på at give af et sandt hjerte, når dagen oprinder, hvor denne mulighed er til stede.

I filmen "Valkyrie" var der en lille gruppe mænd og deres hustruer, som gav et sandt offer, ikke til en ydre gud, men for at tilintetgøre sådan en gud. Nogle har kaldt deres forsøg en fiasko, fordi de ikke fik standset den store antikristus, men set i et større perspektiv var de et inspirerende eksempel på, hvad et sandt offer er. Effekten var subtil og betydningsfuld. Deres eksempel har fået mange til at overveje, hvad der er kendetegnende for de få, der rejser sig mod de mange, som er fanget i illusion.

Denne handling og andre som den gennem historien er de sande frugter af offer, og dem skal vi ikke kassere, når vi sorterer i det, som vi vil beholde i vores hjerter omkring dette princip, mens vi bevæger os ind i den nye tidsalder.

Nøgleordet for den kommende tidsalder er service. Sandt offer i fortiden har banet vejen for sand service og frugten af denne.

Et offer, som bærer frugt, fører til service, og det er den sande lektie, som Kristus efterlod til os, og det er ganske passende at reflektere over dette i juleperioden.

Copyright 2008 J. J. Dewey, All Rights Reserved